

BUDAPESTA
15 Aprile st. v.
Dumineca 27 Aprile st. n.

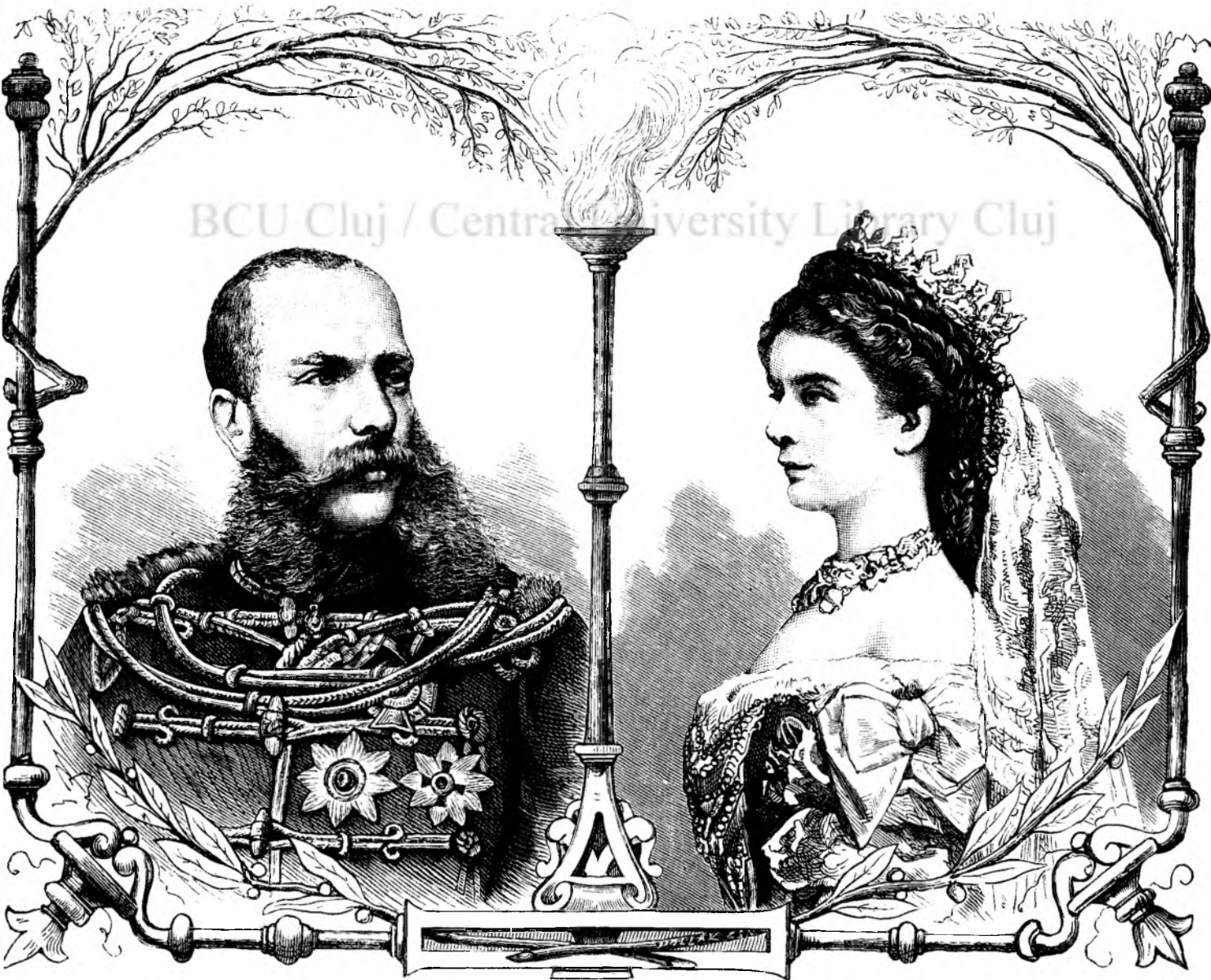
Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 28.

ANULU XV.
1879.

Pretîulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

LA NUNT'A DE ARGINTU A MAJ. LOR.

Regele Francisc Iosif I.

Regin'a Elisabeta.

S u l t a n i t ă .

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Scen'a V.

Dimbovitianu și Smaranda.

Smaranda : (Întra cu mânia.) Bine, că în sfinșitu te gasecu !

Dimbovitianu : (La o parte.) Iéta că înca dēns'a începe sē me dascalēscă. O ! muieri, muieri !

Smaranda : De eri te totu cautu însedar. Unde ai petrecutu aséra ?

Dimbovitianu : Unde ? (La o parte.) Înca ea me întreba ! Ce cutezare orba ! Se vede, că nu are nici ideia, că eu sciu totul.

Smaranda : Da, unde ?

Dimbovitianu : Am fost la teatru.

Smaranda : Ah ! Făra mine ?

Dimbovitianu : (Cu alusiune.) Numai asiă pe neașteptate m'am dusu. Cine-va m'a facutu atentu în momentul din urma, că are sē se jōce o piesa interesanta. Si în adeveru nu m'am însielatu. Pies'a fōrte m'a emoționatu. Dar tu nici nu esti curiōsă sē scii ce s'a jucatu ?

Smaranda : Ce-mi pasa mie ori ce s'a jucatu !

Dimbovitianu : (Cu alusiune.) O tragedia întitulata : „Consōrt'a necredincioasă.“ Si trebuie sē-ti marturisescu, că rolul consōrtei a fost jucatu cu multu succesu. Comediant'a care l'a interpretatu a fost fōrte naturală ; se vedea, că vorbesce din ânima. (La o parte.) Credu că i-am datu destul sē me 'ntielēga.

Smaranda : Si-apoi ?

Dimbovitianu : Si-apoi ? Dar nu-i destul atâta ?

Smaranda : La ce ?

Dimbovitianu : La . . . (La o parte.) Dar iéta că eram p'aci sē me sclintēscă din minte, si sē-i spunu totu. Nu, nu-i voiu descoperi nimica. Sânge rece ! Si sē fimu cu precauțiune !

Smaranda : E bine, la ce ?

Dimbovitianu : La aceea, că pies'a ce mi s'a înfașisiatu sē reiēsa cătu de bine, si că toti barbatii însorati sē încēpa a-si perde încrederea în soșile lor.

Smaranda : Ah ! ah ! ce vorbesci ! Va sē dīca, va fi fost unu ce înfricosiatu !

Dimbovitianu : Da, da. Si totu-odata fōrte gelnicu. (La o parte.) Înca își bate jocu !

Smaranda : Ce bine dara pentru tine, că între toti barbatii singuru ai pututu sē remâni cu ânima liniscita !

Dimbovitianu : Nu sciu.

Smaranda : Ce nu scii ?

Dimbovitianu : Déca am pututu remâné liniscitu séu ba ?

Smaranda : Speru, că pân'acuma n'ai avutu nici o cauza, care sē te îndreptatiēscă a-mi respunde atâtu de suspectu.

Dimbovitianu : Pân'acuma nu. Înse . . .

Smaranda : E bine, ce „înse“ ?

Dimbovitianu : De eri încōce credint'a mea a cam începutu a siova !

Smaranda : Nu mai dīce ! Si anume pentru ce ? déca-mi este iertatu sē te întrebu.

Dimbovitianu : Penrru că scen'a ce mi-a înfașisiatu pies'a de-aséra m'a pusu pe gânduri si mi-a clatinatu cu totul temeiu credintēi. (La o parte.) Acuma dōra si dēns'a me va întielege. Mai apriatu nu potu sē-i vorbescu.

Smaranda : Frate, începu a nu te întielege. Asiă

vorbe din gur'a ta n'am mai auditu. Par că de-odata ti-aru fi întratu niște gargauni în capu.

Dimbovitianu : În adeveru, mi-a întratu ceva în capu, ceea ce mai de multu nu eră acolo. Acestu ceva se numesce „deșteptarea.“

Smaranda : Ba numesce-se diu „întumeçime.“ Precum vedu, mintea ta s'a cam tulburatu. Ti-a întratu ceva în capu, si totusi esti mai necompletu decātu mai nainte, căci acuma — precum vedu — îți lipsece o dōga.

Dimbovitianu : (La o parte.) Din necredincioasă, iéta-o si obraznica ! (Cu voce nalta.) Vorbele tale insultatōre me convingu din ce în ce mai multu, că nu me însielu.

Smaranda : În ce ?

Dimbovitianu : În . . . în . . . în esperint'a mea trista.

Smaranda : Ce esperint'a ?

Dimbovitianu : Cea de-aséra.

Smaranda : Dar ce s'a întēmplatu aséra ?

Dimbovitianu : Si înca me mai întrebi ?

Smaranda : Dar cum sē nu întrebu ? ! Eu nu sciu nimica ce s'a întēmplatu aséra, căci am statu acasa ; dar tu dīci, că ai fost la teatru, si că acolo ai vedutu acelu lucru înfioratoru si gelnicu, care ti-a seliutitu mintea, încātu nici nu scii ce vorbesci. Ardi-a-o focul, comedia ! Mai multu sē nu mi te duci acolo fără mine !

Dimbovitianu : Dar si tu ai fost acolo.

Smaranda : Eu ?

Dimbovitianu : Da, da.

Smaranda : Dar ti-am spus'o deja, că am statu acasa.

Dimbovitianu : Rogu-te nu te prefacc ! Tōte sânt însedaru. Eu sciu . . .

Smaranda : Ce scii ? Spune-mi-o în sfinșitu !

Dimbovitianu : Tōte.

Smaranda : Tōte, tōte ! Dar spune-mi si mie ceva din acele multe de tōte, ce dīci că la scii !

Dimbovitianu : De ce sē ti-le repetu ? Tu le scii mai bine decātu mine, căci tu ai jucatu rolul de frunte în acea piesa !

Smaranda : Precum se vede, nu ti-su tōte oile acasa. Me temu sē nu ajungi la Balamucu.

Dimbovitianu : Nu te teme ! La începutu mi-a parutu cam reu, m'a ranitu pâna 'n ânima necredint'a ta ; dar apoi m'am predomnit. Ffi liniștita, nu voiu face scandalu ! De acuma înainte îmi voiu schimbă si eu purtarea, precum o meriti. atâta totu !

Smaranda : Atâta totu ? Ba nu va fi destul atâta ? Eu adeca sē ascultu insult'a ce-mi faci si apoi — nevinovata ce sūm — sē tacu ? Sē me multiamescu cu atâta ? Ba ! Trebuie sē-mi dai socotēla de vorbele-ti nerumegate !

Dimbovitianu : Tu esti pecatōs'a, si eu sē-ti dau socotēla ?

Smaranda : Pecatosu esti tu !

Dimbovitianu : Dōra pentru că din întēmplare am fost de față la fără-de-legea comisa de tine ?

Smaranda : Fără-de-lege ?

Dimbovitianu : Dar ce este aceea, când o muere cu barbatu legiuita si iubitoru face declarațiune de amoru unui strainu ? !

Smaranda : Cine a facutu ?

Dimbovitianu : Tu.

Smaranda : Nu-i dreptu.

Dimbovitianu : Dar te-am vedutu cu ochii.

(Va urmă.)

IOSIFU VULCANU.

Sultan Ahmet.

(Victor Hugo : Les orientales.)

Între Juana grenadin'a,
Ce totu cânta 'n veselîa,
Ahmet striga plinu de doru :
— Asîu dá pentru vechinicia
A mea tîera pe Medina,
Medina pe-al teu amoru !"

— Crestinu fã-te, sublimu rege !
Cãci ar fi sã pãngarescu
Voluptatea ce-am aflatu
Pe-unu bratiu turcu si desfrãnatu.
Nu voui face-o fãr' de lege :
Eu destul pecatuescu !"

— Juru pe salb'a cea bogata,
Ce porti, scumpa adorata,
Pe grunazul de zaharu,
C'am sã facu ce ție-ti place,
De-mi dai voia de a face
Salb'a ta unu sfãutu altaru ! . . ."

PETRU V. GRIGORIU.

Maritata si totusi fãra barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming —

(Urmare.)

Ea sciea prã bine, cã elu nu pôte sã se cunune cu Lady Edith, ce înse îl putea împedecã a nu o iubi ? Paulina deveni nelinistita, si lumea deducea, cã i pare reu cã a abdisu marquisului de Heatherland.

Oh, câtu doria ea de multu, sã-si afle pe mum'a ei si sã parasësca pentru totu-de-una Angli'a si pe elu !

În o diminécia aflã ea pe tatalu ei în o iritaþiune suprema.

Locul unde erã Olivia se descooperi si elu tinea în mãna o adresa.

Institutul concerninte erã deplinu onorabilu si Lady Charteris întru atãta restaurata, câtu în totu momentu putea paþi ierasi în vietia.

— Tu, Paulino, sã pleci îndata la Cheswik, — duse tatalu ei, — si sã te pretendedi directorului de acolo cá fiic'a tramisa de Sir Hugo. Iéta aci o epistola, în care este espresa rugarea sã-ti predeie sub scutul teu pe Lady Charteris, nepermitându-i lui Sir Hugo gurstãrile sanitare a veni însusi dupa ea. Folosesc atunci primul trenu la Lincolnshire si du-o la Ulrich Mason. Eu iti voui urmã îndata. Pe cale o preparédia la sosirea mea !

Dupa câteva minute plecã Paulina la gara.

Problem'a ei erã usiõra. Directorul ceti epistol'a si o conduse la Lady Charteris.

Anim'a tinerei dame batea repede. Nu cumva o va tradã însasi mum'a ei !

— Mam'a nu m'a vedutu de multi ani, — se adresa ea câtra directorul, — avé-vei dta bunatatea a-i spune cã eu sãm aici, si sã ne lasi singure a ne întelmi ?

— Cum poftesci.

Elu o conduse în o chilia amicabila. Nu avu multu de aþeptatu. Dupa câte-va minute se deschise usi'a, si mam'a cu fiic'a ei statura faþia 'n faþia.

Cei siese ani în cas'a nebulilor si-au lasatu ur-

mele lor. Faþia Oliviei erã palida mortala, perul auriu albise, si ochii ei cei negrii priviau spariosi si umiliti.

Tresarindu statù ea în usia, ea nu cunoscu acea fiintia înalta.

— Acést'a nu e Mathilda, — siopti ea ; — cine e acést'a ?

Paulina o îmbrãcisia si privia amabilu în ochii ei.

— Eu sãm Paulina Lisle, si tu esti serman'a si iubit'a mea mama. Nu me tradã ! Voiescu sã te ducu cu mine, Sir Hugo nu scie despre acést'a nimicu. Nu întrebã acum nimicu, fi liniþtita, si grabescu sã plecãmu, totu momentu este preþiosu. Directorul crede, cã sãm fii'a lui Sir Hugo, si lasa sã erãda, tu înse te moderãza déca voiesci binele nostru !

Olivia erã mai liniþtita, decãtu ce a speratu Paulina.

— Aþtepta-me aici, — duse ea.

Nainte de espirarea unui patraru de óra, ea se rentorse însocit de directorul.

— Dsiõra ! Lady Charteris e restaurata deplinu, — observã acela ; — am împartaþitu acést'a lui Sir Hugo înca nainte de câte-va septemãni si aþteptam sosirea lui în tóta ðiu'a. Ce dispuni în privintia bagagiului ?

— Lasa-le acele de asta-data ! Sir Hugo are de cugetu sã te cerceteze ðilele aceste, si atunci va regulã tôte.

Directorul le însoci pâna la trasura si ajutã dsiõrei Charteris a se suí.

Dupa unu momentu ele parasira acelu institutu, carele a fost pentru Olivia siese ani de ðile o închisóre.

Paulina îmbrãcisia pe acea fiintia debila.

— Tu esti iritata si atacata, scump'a mea mama ; acum înse tôte se vor îndreptã spre bine. Si cine credi tu, cá mi-a spusu, unde esti ? Tatalu meu.

— Tatalu — teu !

— Da, Robert Lisle, soþiul teu legalu.

Olivia însi încrucisia mãnile si cercã a vorbi, înse nici unu cuventu nu ieþi de pe buzele ei palide.

— Traiesce înca Robert al meu ? — siopti ea dupa unu momentu.

— Da, scump'a mea mama, si elu vine sã te reclamedie.

Unu þipetu usioru.

Paulina o strinse câtra ea mai intimu si i sarutã totu înca palid'a faþia.

— Serman'a, iubit'a si maltratãta mea mama, da, elu vine.

— Elu e aici ! — strigã Olivia.

Paulina o strinse în tacere si mai tare la peptul ei.

— Oh, spune-mi, Paulino, este Robert al meu aici ?

— Da, elu e aici, si nimenea nu ve va putã mai multu despartí.

Cã leþinata cadu serman'a înderetu.

— Stapãnescu-te, scump'a mea mama, — o rogã Paulina, — noi trebuie sã caletorimu la Lincolnshire, si nu ni este iertatu a ne oprí nici unu momentu. Invellescu-te, cáci nu se scie, cu cine putemu sã convenimu la gara.

În urmarea însuþirilor caracteristice, cari influintia supra esistintiei nãstre a tuturorora, Sir Hugo decise chiar în acea ði sã-si aduca pe nefericit'a sa soþia din o închisóre în alt'a.

(Va urmã.)

S A L O N U

Calindarul septemănei.

Dumin.	15	27	G. 3 d. P. miruprtat. s. ap. Arist.
Luni	16	28	ss. mm. Agapia, Irina, Chionia.
Marti	17	29	s. st. m. Simeon, c. p. Acaciu.
Mercuri	18	30	c. p. Ioan, s. m. Sava Goției.
Joi	19	1	c. p. Ioan, s. st. m. Pafnuțiu.
Vineri	20	2	cc. pp. Teodor, Anastasiu.
Samb.	21	3	ss. st. mm. Ianuariu, Teodor.

Pascile în Seraievo.

De si departe de vetrele noastre parintiesci, si noi ostasii români din Bosnia serbaramu Pascile. Dati-mi voi'a, dle redactoru, se schitezau pe paginile „Familiel” serbarea noastră!

Neobositul nostru capelanu, parintele Alesandru Munteanu, ni-a facutu serviciul dumnedieescu în totu postul, în biserica cea mare slava, unic'a zidire mai spaciósa si cu gustu în totu orasiul acest'a. Acolo poporul ne așteptá cu bucuria, cáci totu-de-una remânea încântatu de corul vocalu compusu de ostasii nostri români.

Joi în septemân'a cea mare, când ceremoniele se facura în limb'a slava, dóue din cele 12 evangeliu s'au cetitu românesce, ceea ce dede ocaziune si acelora cari în decursul postului nu auđisera limb'a noastră, se audia si densii idiomul românescu. Asemene se ceti si în vinerea mare.

Slavii, séu mai bine sêrbii, cari, sub jugul turcescu, în decursu de secolu nu se putura bucura de libertatea cultului lor, fure cu atâtu mai placutu surprinsi de frumseti'a chorului nostru vocalu esecutatu cu precisiune. Celu mai mare efectu înse îl facu cvar tetul nostru în diu'a de Pasci deminéti'a, când cu unu acordu sonor s'a strigatu în limb'a slavena : „Hristos voscres!” si când apoi noi tota liturgi'a Pascilor o cântaramu în limb'a sêrba.

De si datinele si funkciunile bisericesci sânt totu acele, totusi chipul esecutării la densii aréta o deosebire destul de considerabila. Celebrarea, cântarea lor e pré monotóna si traganatóre, fara séu cu pré pučina inspirațiune provenita din óresi-care cântare, ceea ce urméza de acolo, cá ei nu posedu ómeni pentru biserică, precum dicemu noi „dascali”, destul de instruiti. Biserica la ei se afla mai multu sub influinti'a idiomului grecescu, avédu ei totu-odata în fruntea bisericeii lor unu mitropolitu grecu.

Ei au si începutu a se organizá bisericesc, adoptându si chorul, si voiescu a formá unu eparchiatu distinsu pentru Bosnia si Hertiegovina; dar pâna la realisarea definitiva va mai trece multu timp, neavédu ei de ocamdata mijlócele necesarie.

Biserica cea mare, despre care vorbescu mai sus, e o zidire mai nóua, în care pe timpul turcilor nu erá permisu se se faca serviciul dumnedieescu. Acesta erá toleratu numai în biserica cea mica, care înse nu e decâtu o casa de totu simpla, fara turnu si fara clopote. E bine, biserica cea mare ofere o vedere interesanta. Deja de departe, de pe munti zaresci cele cincii turnuri ale ei, dintre cari esceléza celu din mijlocu dela pórtă, înzestratu cu unu chipu de orologiú. Ensasi biserica e situata într'unu locu fórté potrivit si atrage atentiunea tuturor caletorilor. Interiorul e frumosielu, spaciul destul de mare si arangiamentul iconelor altarului e facutu cu gustu.

Dupa miédia di la 3 óre se facu vecerni'a. Aice cei mai multi au fost numai ómenii adunati de pe sate; cari, neavédu nicairi în întreg'a Bosnia biserici, s'au pornitu de câte vr'o dóue séu trei díle înainte, toti calare si aprovisionati cu tóte merindele, pentru cá se asculte serviciul dumnedieescu si se petróca o dí dóue în „orasiul cel mare si sântu.” De ai fi statu afara de orasiu, ai fi vedíutu dróie de femei si fete, apropiându-se calare pe cai si catari, iér barbati si flacáii vindu pe jos si tinédu frêul. De mirare erá se vedi, cum întreceau fetele si nevestele pe barbati în calaritu.

Dupa vecernia am fost invitatu cu alti doi, unu sergentu major si unu sublocotenu, la unu cíocu sêrbu pe serbatori. Primii cu bucuria invitarea, avédu speranti'a se vedu unele datine de serbarea Pascilor. Si iéta ce esperiai!

Dela pórtă, precum li e datin'a, elu ni-a primitu si ne-a condusu în lăintru cu multa ospitalitate, dicédu-ne : „Molim! isvolti gospodine!” Trecuramu ántáiu o pórtă, apoi a dóu'a, si în fine a trei'a, tóte trei la câte unu zidu deosebitu si destul de întarítu, încátu ti-se parea cá esti în vr'o mica fortaretia. Astfel sânt provediute mai tóte casele d'aice; dar celu puçinu unu zidu cu pórtă are fia-care. În cátu privesce casele, a-cestele sânt facute din o mestecatura de lutu negru séu galbeuu, uscatu în forma de caramida, întarítu la olalta cu lemne.

Dupa ce întraramu, ne-a pusu se síedemu pe o laviti'a ce din întemplantare se aflá acolo, cáci paturi, mese si scaune nu gasesci în casele bosniacilor, ci numai unu felu de divanu la parete în totu giurul odáii. Acestu divanu e de scánduri, cá unu podium, pe care apoi se punu totu felul de lucruri, chiar si scumpeturi; dar déca vrei se síedi pe elu, trebuie se te arunci jos.

Dupa ce ne-amu pusu se síedemu, iéta cá ni-a eșitu cu o mésa înainte. Mai ántáiu ni-a pusu unu dularasiu mititelu în optu muchii în form'a unui pristolu micu din biserici, si pe elu o tabla rotunda asemenea unui fundu de bolobocu. Ne-a cinstitu cu rachiu, sliboviti'a, productiunea lor propria. Apoi ni-a datu de gustare, cá pe la noi, carne budita, slanina, brândia si o strudla cu carne în locu de pasce, în fine unu felu de colacu ce avea fórté mare asemenare cu o simpla pâne, tóte aceste pe taiere (farfurii) de cusutoru fórté mititele.

Dupa esperinti'a ce am facutu si în alte locuri, ei nu îndatinéza se faca felurite copturi si colaci. iér pasce n'au de fel; numai la cei mai de frunte se face unu fel de colacu, dar fórté mititelu, coptu numai în untura. În privinti'a lucsului în traiu ei nu facu nici unu escesu, numai cei mai bogati se servescu mai multu si de unele zacharicare. Déca cineva vine la ei în ospetie, dar numai aceia pe cari i-a invitatu, dupa ce l'au primitu cu unu slibovitiu si cu unu strudl cu carne, i dau si colacul mititelu coptu în untura cu unu ou rosú. Ast'a e datin'a, si celu ce primesce aceste daruri, are se scia, cá i s'a facutu mare onóre.

Într'aceste betránul din casa redicá pocalul si îl închiná în sântetatea Maj. Sale si a noastră cari i-anu scosu din iadul turcescu. Si atunci toti, pâna la copilul celu mai micu, repețira cá din o gura „Jivio!” De aci încolo petrecerea noastră decurse în veselía, cáci ei sânt fórté ospitali.

Mai cá uitai de domniștór'a casei. Dar ce se dicu? Ea erá fórté sfíosa. Stá retrasa în despartieméntul ce serviá de bucataria, în antișiambra, si viniá puçin în cas'a unde ne aflamu noi, pe unde avea ceva de lucru. Puteamu înse vedé, cá bucurós s'ar fi aretatu

dens'a mai cutezătoare în conversare si petrecere cu noi ; dar datinele lor nu-i permiteau acest'a.

Pe timpul turcilor ei se acomodaseră datinelor turcesci, cari nu primescu chiar pe nimene în casele lor. Locuinti'a fia-carui turcu e unu sacro-satum, împresurata cu ziduri grozave de late, prin cari ochiul nu strabate ; înca si ferestile sânt astupate. Fetele cari au trecut de 15 ani, numai decâtu au sè devina mumie învelite, cá si tóte femeile maritate, când au trebuinti'a de a eşi la drumu. Dela 15 ani în sus, fetele si femeile sânt conservate cá nişte comori nepretiuite, în nişte odâi cu totul închise, ba chiar întunecóse ; fia-care femeia séu féta trecuta de 15 ani are odai'a ei separata, ceea ce înse e o adeverata închisóre, càci chei'a odâii se afla în mân'a barbatului.

Domnisiór'a despre care vorbii, erá destul de placuta, avea o frumsetia ce o produce numai zon'a sudului. Ea te-ar fi încântatu si mai multu, déca nu o diformá îmbracamintea, dar portul acesta nici decâtu nu e frumosu. Léta-1 ! Ea avea o fusta, cosuta jos la olalta cá pantalonii si legata la picóre ca nişte caltiuni. Nici lor nu le cam place portul acesta, càci cele mai multe fete si femei si-au parasitu portul, îmbracându cela al civilizatiunii, cu care — firesce — e în legatura si óresi-care cochetaria. Bosniacele facu progresu !

Dupa ce ne petrecuram vr'o dóne óre, ni luaram remasu bunu. Ei ne petrecura iérasii pâna la pórtá.

Luni, fiindu timpul mai frumosu, avuram oca siune sè vedemu grációsele díne ale orasiului, cari — parasindu pe aceste díne datinele de retragere — aparura în nişte toalete modernisate, o séma cu fesu, altele fara fesu pe capu, pe la portile caselor, ori scoteau capsíórele din ferestile palaturilor lor de nimfe, privindu la drumu afara, unde publicul se preumblá.

Erá unu ce pitorescu sè privesci acele strade, pe cari undulá unu publicu atâtu de coloratu si variatu, în asiá multe feluri de porturi nátionale. Aici vedeai oficiéri si ostasi din feliuritele regimente ; din colo grupe de femei si barbati de pe la sate cu o bogata varietate de costumuri nátionale, cu o adeverata maestria a cosuturilor de camesi ; iérasii din cóce mai multe copile în feliurite colori, cá totu atâte grupe de flori în primavér'a frumósa, ce se lasau a fi admirate de ochii privitori ; iér dincolo càrduri de cai si calari cu pré maretiele si interesantele lor calaritóre.

Pe tóte feciele puteai ceti bucuri'a cea mai mare ; pretotindene se audieau esclamári de placere. Erá o adeverata serbatóre.

A trei'a dí satenii se departara. O clasa mai nobila si mai cu gustu în alegerea toaletelor si a îmbracamintelor aparú la biserica, unde a celebratu énsusi mitropolitul Antim, cu asistintia de 15 preoti, între cari se aflá si parintele capelanu al nostru dl Alesandru Munteanu. Corul vocalu militaru al regimentului Kellner, constatoru din membrii români, a încântatu si de asta-data pe crestinií adunati.

Asiá petrecuram noi Pascele.

ISIDOR IESIANU.

Serbarea nuntii de argintu.

Viena 21 aprilie.

Primirile din díu'a prima, adeca de adi, despre cari v'am scrisu pe scurtu, de si s'au facutu cu multa pompa, totusi prin atitudinea Maj. Lor au luat unu caracteru asiá dícându familiaru. Întrarea s'a facutu

prin asiá numit'a „Diplomatenstiege“, si primirile au decursu în sal'a de marmore.

În mijlocul frumósei cadre, Maj. Lor regele si regin'a steteau fara vr'unu însemnu al puterii, nefúso-giti de oficiali ai curtii ; monarcu nu erá nici macaru în gala mare.

Toalet'a reginei erá fórté simpla. Maj. Sa avea o roba de faille crém-albu, fara şlepu lungu, dar decorata cu o nişte dantele fórté frumóse, comandate a-nume din Boemi'a.

În acelaşi timp locu-titóriul tierii, cá represintantu al Maj. Lor, a primitu felicitárele si adresele de loialitate ale societatilor de învetiaméntu si ale corporatiunilor amploiatilor de statu.

La 10 óre marsialul a primitu deputatiunea primarilor comunelor din Austria-de-jos, cari i înmanuara o adresa dela 7500 de comune ; la 10 si 1/2 fu primita o deputatiunea din partea a 50 de orasie si sate din Austria-de-jos.

Viena 22 aprilie.

Primirile din díu'a a dóu'a, adeca de adi, s'au facutu în sal'a cea mare de audientia. Şirul s'a începutu de càtra episcopatul austriacu, în frunte cu celu mai betránu episcopu cardinalul Schwarzenberg ; episcopatul se înfaçisá în carosse de statu fórté pompóse.

Apoi urmara deputatiunile casei domnilor austriace si a casei deputatilor cu presiedintii lor, si represintantii provinciilor si orasíelor austriace.

Marsialul înmanuá adresele de felicitare ale orasíelor si comunelor din Austria-de-jos, pe cari le primise în díu'a precedentá.

Apoi fu primita deputatiunea consiliului municipalu al orasiului Viena, condusa de primariul si de ambii vice-primari, cari înmanuara o adresa splendidu pregatita.

În urma fure primite deputatiunile camerei de comerciú, a bursei, a reuniunilor industriale si a véntorilor în costumu de gala.

Stradele resiedintiei, si anume Kohlmarkt, Opernring si Kártnering sânt deja decorate serbatoresce cu stéguri, însemne, ghirlande, tapete si buste de ale Maj. Lor.

Viena 23 aprilie.

Represintatiunea festiva la archiducele Carol Ludovicu. Un'a din cele mai stralucite festivitáti ale serbárii de acuma este cea arangiata aséra în palatul archiducelui Carol Ludovicu. A fost o frumósa ideia a archiducelui numitu, fratele mai mare al regelui, de a represintá prin tablouri víue cele mai importante momente din istori'a familiei Habsburg-Lothringiane.

Pictorii Angeli, Gaul si Makart facura schitiele tablourilor ; costumele, încátu acele nu erau costume originale din secolii trecuti, s'au facutu sub supraveghiarea pictorului Gaul ; tóte clenodiile, armele, juvarele, fure scóse parte din Schatzkammer si din colectiunea Ambrasa, parte din Arsenal.

Directoru Jauner fu însarcinatu cu conducerea scenica ; si archiducele Carol Ludovicu a supraveghiatu de mai multe luni la esecutarea tuturor amenunçimilor. Music'a acompaniatóre pentru tablouri fu compusa de Hellmesberger de dupa motive din timpurile în cari jocau acele tablouri, si fu esecutata de 12 musicanti ai capelei de curte, sub conducerea lui. Poesi'a festiva, prologul, epilogul si întroducerea esplicatóre la tablouri, fu compusa de profesorul Weilen, carele — la dorinti'a espresa a archiducelui — énsusi le-a si cetitu.

Numerul publicului privitoru s'a urcatu numai la 23, compusu numai din membrii familiei domnitore si din principii straini, cari petrecu cá óspeti la curte. Toti siedeau pe o estrada, în mijlocul careia se aflau doue foteluri, în cari ocupara locu Maj. Lor, cari se înfaçisara la 7 óre, când apoi represintatiunea începù.

Începutul se facù cu întroduçtiunea musicala, executata de capel'a postata de dupa perdea. Apoi profesorul Weilen ceti prologul si întroducere la tabloul primu. Dupa aceea cortin'a se redicà si se vedù primul tablou splendidu arangiatu : „Regele Rudolf I donéza ambilor sei fii Albrecht si Rudolf, la adunarea tierii în Augsburg, Austria, Steiermark, Krain, Marcul vindicu si Portenau.“ Tabloul facù o impresiune extraordinaria, în deosebi moštenitorul de tronul Rudolf, cu coron'a pe capu, cu sceptrul în mâna, represintându pe regele Rudolf, semená în adeveru unui portretu din timpurile vechi. Tabloul acesta, cá cele urmátore, s'a aretatu de trei ori.

Dupa o pauza scurta urmà întroducere musicala si poetica la al doile tablou : „Ducele Albrecht întieptul emite la Viena în 25 nov. 1355 o ordine de casa, de dupa care provinciile austriace remânu nedespartite între cei patru fii ai sei Rudolf IV, Albrecht III, Fredericu III si Leopold III, si guvernate de celu mai betrânu.“ Tabloul acesta facù impresiune prin variaçtiunea colorilor.

În tabloul al treile : „Prim'a întelnire a lui Maximilian cu logodnic'a sa Maria de Burgund în Gent la 14 aug. 1477“, facù mare efectu principes'a Gizella, care represintà pe Maria de Burgund, cu o céptia nalta burgundesa, cu peru lungu blondinu si rochia stratesuta cu auru.

În tabloul al patrale : „Carol V preda în adunarea din Worms la 28 apr. 1521 fratelui seu archiducele Ferdinand provinciile austriace“, a facutu deosebita sensatiune figur'a moštenitorului de tronul, carele cá si Carol V purtà unu pomposu vestimentu spaniolu.

Dupa pauza de jumetate de óra, pe care privitorii o petrecura în o sala laterala, unde s'a instalatu unu bufetu, urmà tabloul al cincile : „Împeratul Leopold I felicita pe ducele Carol de Lothringia dupa rentórcerea sa dela reocuparea Budei.“ În acesta escelà archiducele Eugen, dimpreuna cu moštenitorul de tronul.

În tabloul al siesele : „Împeratés'a Maria Teresia la drépt'a barbatului ei împ. Franciscu si încungiu-rata de tóta famili'a, saluta pe infant'a Isabella de Parma, mirés'a moštenitorului de tronul Iosif, în Laxemburg la 1 oct. 1760“, mai multi avura roluri frumóse. Deosebitu escelà archiduces'a Elisabeta, care, cá Maria Teresia, avea o haina de metasa albastra preserata bogatu cu diamante, o manta cu fire de auru, tinuta de doi pagii. Archiduces'a Maria Teresia represintà pe mirés'a lui Iosifu ; în giurul împeratesei Maria Teresia se grupau toti, pâna la miclele copilitie ale archiducesei Gizella. Moštenitorul de tronul Rudolf represintà pe Carol de Lothringia.

Dupa cetirea epilogului, capel'a nevedüta întonà imnul împeratescu si toti își depusera omagele regelui si reginei. Represintatiunea se încheià la 8 si 1/2.

Urmà unu supenu totu la archiducele Carol Ludovic, la care toti cei ce avura roluri în tablouri, luara parte în costumele respective. Astfel la mésa siede Isabella de Parma, Maria, împeratés'a Maria Teresia si Francisc Carol de Lothringia, împeratul Leopold I, principele Eugenu, împeratul Maximilian I, Carol V. Moštenitorul de tronul dise primul toastu, întru sânetatea unchiului seu Carol Ludovic, carele a arangiatu acés-

ta frumósa festivitatie ; acesta respunde multiamindul celor ce i dederu ajutoru la realisarea ideii, si închinà întru sânetatea parechei domnitore. Supenu se încheià pe la 10 óre, si atunci se începù unu balu improvisatu.

*

Viena 23 aprilie sér'a.

Primiriile din diu'a a trei'a, facute adi înainte de miédiadi, au fost dóra înca mai interesante decéatu cele de pân'acuma. Ântâiu aparura cavalerii ordinului Maltesu în costumul lor ; apoi urmara mai multe deputatiuni, a nobililor din Boemi'a si din Austri'a de jos, cari tóte se dusera la „Burg“ în o lunga seria de trasure ; în fine veni deputatiunea din Seraievo, ai carei membrii purtau costume naçionale.

Predarea festiva a bisericei votive s'a facutu asemenea adi înainte de miédiadi cu mare pompa. Locu-tiutorul, cá presiedinte al consiliului pentru conducerea lucràrilor de edificare, predete archiducele protectoru Carol Ludovicu medalia comemorativa. Apoi archiducele, esprimându în numele monarcului înalt'a sa recunoscintia, predete cheile bisericei cardinalului Kutschker.

Dupa acésta corul barbatescu executà mai multe cântece, între altele si o compositiune de archiducele Ferdinand Maximilian. În fine se desvelira cele doue table votive în coridoru, si cu aceste festivitaten se încheià.

*

Viena 24 aprilie.

Serata la curte. Aséra la curte a fost o serata mare si splendida. Deóra-ce numerul celor invitati a trecut peste doue mii, nu numai salele redutei, dar si celelalte încaperi învecinate s'au pusu la dispositiunea publicului. La dorint'a Maj. Sale, toti membrii tuturor deputatiunilor au fost invitati.

Salele erau decorate cu flori, si iluminate de 3000 focuri de gazu. Societatea compusa din represintantii mai tuturor naçionalitatilor imperiului, în costumele lor naçionale, a oferitu o vedere fórte interesanta.

Maj. Lor aparura la 9 óre, si înainte de a veni primira felicitàrile corpului diplomaticu. Regele avea uniforma de marsialu ; iér regin'a o roba de lilla deschisa, perle si diamante la gátu si diamante în peru.

Majestàtile Lor convorbira cu mai multi dintre barbatii mai de frunte, si parasira serat'a la 10 óre.

Mis'a prima în biserica votiva s'a tinutu adi. Timpul nu a fost favorabilu, càci de deminétia a începutu sè plóie, cu tóte aceste stradele sânt decorate, si unu publicu fórte numerosu unduléza pe strade, carele a privitu cu placere si trasurile cari mergeau la biserica votiva.

Ântâiu biserica fu consecrata, de càtra cardinalul Kutschker, si dupa ce tóte notabilitàtile se adunara, la 11 1/2 aparura si Maj. Lor, si ocupara locu la stâng'a altarului. Dupa missa cardinalul cântà Te-Deum, si apoi parechi'a domnitore se rentórsa acasa.

De séra la 6 óre va fi la curte unu **prândiu familiaru**, dupa care, la optu óre, se va tîne **represintatiunea de gala** în teatrul de opera, si în fine mâne vom vedé **conductul festivu** — de nu va plouá.

IULIU.

Sinódele gr. or. române.

Archidieces'a Sibiului.

Siedint'a prima. (8/20 aprilie.) Sinodul s'a deschisu adi, dupa ce mai ântâiu asistaramu la liturgi'a celebrata de Esc. Sa mitropolitul Miron Romanul. În

cuvântul de deschidere. Esc. Sa facă o privire repede asupra celor diece ani, ce au să treacă în curându în er'a noua înăgurata în viet'ia noastră bisericesca prin crearea și întrodugerea statutului organicu.

Constatându rezultatele esperințielor sale, felicită biserice'a noastră naționala, pentru că a reeșitu a-si crea, a-si asigura, și din ce în ce a-si desvoltă instituțiunile liberale; de alta parte înse nu putu retacé nici aceea esperintia, că uneori poporul nostru, tieranul mai alesu, dar ici côle chiar și unii din clasele mai inteligente, înca nu se sciú folosí bine și corectu de drepturile, ce i le dau nóuele instituțiuni organice; iérasii alții sânt reci; și în fine unii nu sciú séu nu voiescu a sci legatur'a instituțiunilor mai nóue ale bisericei noastre particulare cu cele vechi ale bisericei universale.

Înse — continuă — tóte aceste lesne se potú îndreptá; ceea ce i face unic'a îngrigire seriósa, este, că sinodalitatea și peste totu noul organismu al nostru bisericescu cere dela publicul nostru mijlóce și sacrificii materiale, cari trecu peste tóta proporțiunea în care ar trebú să stea cătra rezultatele faptice ale sinodalității, și din anu în anu vor devení o sarcina nesuportabila pentru credinciósii bisericei noastre. Dar și în asta privinția ne putemú ajutorá, déca vom tiné contu la timpul scumpu și nu vom pré întinde discussiunile, și déca vom reduce speșele adunárilor noastre și vom creá unu fondu centralu.

Déca vom regulá aceste scaderi, — încheiá Esc. Sa, — cu totu dreptul vom puté fi mândrii de constituțiunea bisericei noastre!

Dupa acésta cuvântare fôrte bine primita, — cei mai tineri 6 însi fure chiamati a cuprinde locul de notari, și sinodul se împartí în 4 secțiuni verificátóre.

Siedint'ia II. (9/21 aprilie.) Se asculta raporturile secțiunilor verificátóre, și se verifica 41 de deputati, dupa care sinodul se declara constituitu. Se alegu notarii în persónele dlor: Moise Toma, Simion Popescu, Eugen Brote, dr. P. Barcianu, Sabin Piso și Absolon Todea, notaru generalu E. Brote.

Se alegu apoi optu comisiuni permanente, și anume: cea verificátóre, financiara, școlara, pentru propuneri, bisericesca, petiționara, bugetaria, și cea organizátóre.

Apoi, la propunerea presidiului, se alege o comisiune, care să compuna o adresa de felicitare adresata Maj. Lor din incidentul nuntii de argintu.

În fine presidiul presinta actele oficiale, cari se dau comisiunilor.

UNU MEMBRU.

Eparchi'a Aradului.

Siedint'ia II. (9/21 aprilie.) Presidiul ordinaru deschidându siedint'ia, se trece la ordinea ȃilei, urmându raporturile secțiunilor verificátóre.

În urmarea raporturilor, deputatii a cãror alegere corespunde normelor prescrișe, se enuncia verificati; iér credențiionalele unora se transpunu pentru verificare comisiunii permanente verificátóre, care se va alege dupa constituirea sinodului.

Presidiul, cu privire la nrul deputatilor verificati, enuncia că sinodul e constituitu.

Dupa acésta se procede la alegerea notarilor. Prin aclamațiune se alegu, din cleru Constantin Gurbanu și Ioanu Damsia, dintre mireni dr. G. Popa, I. Pap, P. Pap și dr. N. Oncu.

Apoi se alegu comisiunile permanente și anume: comisiunea verificátóre, cea petiționaria, organizátóre, bisericesca, școlara, epitropésca, pentru censurarea fondurilor comune, și în fine comisiunea bugetaria.

Fiindu alese comisiunile, biroul le împarte actele presintate sinodului prin consistoriele din Arad și Oradea-mare.

Siedint'ia III. (10/22 aprilie.) Dupa autenticarea procesului verbalu al siedintiei de eri, presidiul presinta sinodului raportul seu despre școlele din diecesa, facutu pe bas'a esperințielor câștigate din rapórttele comisarilor esmisi de cătra sinodul din anul trecutu; raportul se dá comisiunii pentru școle.

Presiedintele presinta sinodului mai multe petițiuni întrate sub decursul sesiunii presinte, parte pentru ajutorarea preotilor saraci, parte pentru ajutorarea bisericeilor lipsite de mijlóce; tóte se dau comisiunii pentru petițiuni.

Trecându-se la ordinea ȃilei, vine comisiunea verificátóre, care prin raportorul seu M. B. Stanescu, propune a se declará verificati deputatii cari nu fusera verificati prin secțiuni și a cãror credențiionale se presintara numai dupa împartirea deputatilor în secțiuni verificátóre.

Totu comisiunea verificátóre propune ordonarea investigațiunii în cercul electoralu Vinga în cestiunea alegerii deputatului mirénu Petru Jurma; sinodul primesce propunerea, cu condițiunea că mandatul acestui deputatu să se sustina și pâna la terminarea investigațiunii.

Mai departe aceeași comisiune propune alta investigațiune în cercul electoralu Timisióra, cu privire la alegerea deputatului mireanu dr. Aureliu Babesiu, din motivul că în comun'a Bucovetiu, care numera numai 260 de fumuri, totusi au votatu 312 individi, — în contra acestei alegeri s'a însinuat și protestu; propunerea comisiunii se primesce.

În ambele casuri se esmite câte unu comisariu sinodalu; și anume pentru cercul primu dr. Nicolau Oncu, iér pentru al doile M. B. Stanescu.

Comisiunea organizátóre înca își începe raportul, înse timpul fiindu înaintatu, continuarea se amâna pe siedint'ia viitoare.

UNU DEPUTATU.

Ce e nou ?

Fiul și ficele parehei regesci, moștenitoriul de tronul și surorile sale, archiduces'a Gizella și Maria Valeria, au datu parintilor lor cu ocasiunea serbării nuntii de argintu unu suveniru interesantu, care consiste dintr'unu tablou de renumitul Canon. În acest'a, între figurile alegorice ale festivitãtii nuntii de argintu se afla și portretele bine nimerite ale pruncilor regesci.

Adresele de felicitare, tramise de corpurile legiuitóre ale Ungariei Maj. Lor regele și regin'a, la serbarea nuntii de argintu, sânt fôrte frumosu esecutate, ambele niște capete-de opera în caligrafia. Adresa a casei deputatilor începe cu o litera ilustrata, partea de-asupra a titlului e din litere de aur cu umbre negre, partea din jos cu umbrine albastra arginția; adresa a casei magnatilor asemene începe cu o litera ilustrata, cu arabescuri bogate și însemne unguresci. Testul adresei prime e compusu de Jókai, adresa a casei magnatilor e opera archiepiscopului Haynald.

Serbarea ȃilei de 24 aprilie. Esc. Sa mitropolitul Miron Romanul a îndreptatu unu cerculariu cătra protopresbiterii din archidieceșca, spre a dispune că diu'a de 24 aprilie, iubileul de argintu a Maj. Lor, să se serbeze în tóte bisericele. Asemeni cerculare au emisu și Ill. Lor parintii episcopi Popasu și Mețianu.

Statu'a lui Eliade, lucrata cu multa arte în marmore de cătra artistul-sculptoru Ferrari din Roma, e deja gata. Mai este să se faca o colecta de 6000 lei pentru transportarea statuei la Bucuresci.

Regin'a Victoria si parechi'a regésc'a a Italiei în vinerea trecuta s'au întelnitu în castelul regescu de Monza. Dupa o preumblare în parcu si dejunul luat la Baveno, regele Umberto si soçi'a sa regin'a, se ren-tórsera la Roma.

Imperatul Vilelmu nu peste multu va începe sè-si facea cur'a la Wiesbaden. Decisiunea de mai nainte erá, cá imperatul, pe timpul petrecerii sale acolo, sè fia supraveghiatu de patru polițisti secreti; înse în urmarea celor petrecute de curéndu la Petersburg, decisiunea s'a schimbatu, si imperatul va fi însoțitu de 6 polițisti.

Ap'a la Seghedin nu numai nu scade, dar în urmarea ploilor multe din țilele trecute, înca a mai crescutu. Timpul nefavorabilu, plói'a si vântul, au împedat multu înaintarea lucrárilor de restaurare.

Cutremuru de paméntu. În țilele trecute în mai multe părți ale comitatului Torontal s'a simțitu cutremururi de paméntu. Dar paguba nicairi nu s'a produsu.

La Iasi traiesce o femeia de 103 ani, Bad'a Rada. Dêns'a e înca în putere, umbla singura pe la biserică si cunoscuti, mânânce bine, nu are înse nici o avere.

Suvenirea mortilor.

Vasilu Nistor de Capolnac, canonicu al bisericei catedrale gr. cat. de Oradea-mare, în acestu timpu vicariu gen. capitulariu, abate cu titlu précuratei Vergure Maria de Cicador, archi-diaconu al părților banatiane, asesoru al ss. Scaune consistoriale din Oradea-mare, Gherla si Blasiu, esaminatoru prosinodalu, membru al comitetului centralu al cottului Bihoru, a încetatu din viétia în urmarea unui morbu de câte-va țile prin apoplezia de plumoni, în 20 l. c. la 8 ore sèr'a, în anul 68 al viétii, si 43 al preotiei. În mormântarea se facu la 23 l. c.

Paul Docanu, procuroru în Români'a, precum ni se scrie din Viena, a încetatu din viétia acolo, la 14 l. c. în etate de 25 ani. În mormântarea lui s'a facutu la 16 l. c. asistându mai multi români de acolo.

Ioanu Ganea, parocu gr. or. în Ferihaz, Transilvania, a repausatu în lun'á trecuta, dupa ce a servitu 28 de ani la altarul Domnului.

Iustina Cupsiá n. Ciocasiu, soçi'a parocului gr. or. din Costeni, Transilvania, a muritu la 2 14 aprilie, în etate de 19 ani, traindu abia unu anu si jumetate cu soçiul seu de casatoria.

Maria Demianu, soçi'a negutiatorului Demetriu Demianu din Sighisóra, a repausatu în Sibiu la 11 aprilie în etate de 43 ani.

Logogri fu.

— De Dimitrie Prunesiu. —

Din urmatóarele 16 silabe sè se formeze 6 cuvinte, acáror litere inițiale cetite de sus în jos si dela stâng'a cátra drépt'a, (cuvéntul primu), dau numele unui orasiu din Bulgaria, carele în resboiul espiratu a jucat unu rolu fórte însemnatu, si unde Români si-au câștigatu lauri nemuritori; iéra literele finale cetite de jos în sus si dela drépt'a spre stâng'a, (cuvéntul ultim), dau numele altui orasiu unde Roșiorii au facutu bravuri admirabile:

Le, ta, a har, vo, plev, ro, ov, na, na, va, reu, par, es, ruh, te.

1) Numele unui orasiu în Bulgaria; 2) Capital'a Galiției; 3) Numele unui generalu spaniolu, ce nu de multu a repausatu; 4) Unu profetu biblicu; 5) Numele unui riu în Hertiegovina; 6) Acestu nume cetitu din apoi dá numele altui orasiu din Bulgaria.

Terminul de deslegare e 7 maiu. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

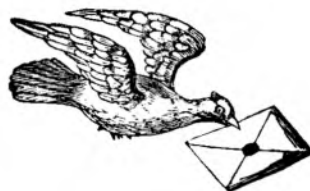
Deslegarea ghicitei din nr. 21 :

„Carnevalu.“

Bine au deslegat'o dómnele si domsiórele: Rosa Faracasiu, Eleonora Popu, Persida Gebelesiu, Fabia Damsia, Maria B. Biju, Anastasia Borca, Emilia Onciu, Iuliana Popu, Sofia Cernicu, Amalia Crisianu, Maria Popescu, Eufrosina Popu, Iosefina Popovicu, si dnii : C. I. Darabanu, Simeon Dragomiru, Averchie Macovei.

Premiul l'a câștigatu dsior'a Amalia Crisianu în Satu-nou.

Post'a Redacțiunii.

La mai multi. Pacinția Asia ni s'au îngramaditu co-respundintiele din róte părțile. si spaciul nostru e atátu de angustu, încátu furemu siliti sè amânámu publicarea celor ce nu-su de interesu momentanu.

Viena. Ai pré întárđiatu cu ele. Acuma sânt altele la ordinea țilei.

Versurile : Gradinariul, Cátra primavéra, Éu asculta. Nóptea scade, Iulia, nu se potu publicá

I N S E R T I U N E.

Medicina sigura contra umflaturei de splina la vitele cornute mari si mici : adeca boi, vaci, oi si a.

Prin mâncarea halósa de nutretiu verde : trifoiu, frumdia de brósbé, si a. mai ales primavér'a, dar si prin lucrarea peste mesura cu vitele tragetóre cornute, adese ori se întémpa, cá acele capeta umflatura de splina; morbu periculosu si aducetoru de mórte repede.

În contra acestui morbu periculosu, sciinti'a medicala a aflatu mijlocul celu mai siguru, si mai potrivitu într'o medicina, care în chipu de fluidu se dá vitei morbóse, si aceea în timpu de 5—8—10 minute iérase se face sânetósa.

Medicin'a se cuprinde în sticla (flacon) deosebita si provediuta cu instructiunea de folosire, **prețiu unei sticle e 80 cr. v. a.**

Acésta medicina, acárei fabricațiune si depozituri se afla în apotec'a mea în orasiul **Vatiu** (Vác, Waitzen) îmi permitu a o recomándá onorat. publicu economu si proprietariu de vite cornute de tóta plas'a, cu atátu mai caldurosu, si cu mai mare fiduția, cu cátu me aftu deja si în posesul de multe scrisori recunoscatóre de bunul si folositoriu succesu cu carele în fórte multe casuri s'a doveditu.

Comisiunile de tramitere pe lângá recepere postala (Postnachnahme) bucuosiu si promptu se împlinescu prin espedițiunea apotecei mele în orasiul **Vác** (Vatiu, Waitzen) lângá Budapesta.

Georgiu Radulescu
farmacistu în Vatiu.

(1—3.)

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**